

ГЛАВА II.

Сформируването и назначението на Передовия отрядъ.

Прѣдъ видъ на това, на 18-й юний, биде сформируванъ особенъ преденъ отрядъ, който получи названието *Передовой отрядъ* и—задачата: да се устрѣми съ форсировани маршеве на югъ, и да се постараетъ да завладѣе Балканскитѣ проходи, прѣди още противника да е взелъ по-солодни мѣрки за тѣхната отбрана. Въ неговия съставъ влизаха: 4-та стрѣлкова бригада, 6 български опѣлчеиски дружини, една драгунска, една сводна и двѣ казашки*) бригади, 2 планински и 4 конни батареи и двѣ пластунски роти; всичко 10 $\frac{1}{2}$ баталиона, 43 $\frac{1}{2}$ сотни и ескадрона и 38 орѣдия. Командуването на отряда се повѣри на генерала Гурко, който бѣше извѣстенъ като енергиченъ, настойчивъ и талантливъ генералъ. На 21-й юний Передовия отрядъ се съсрѣдоточи на дѣсния брѣгъ на Дунава, и още на слѣдующия день пристѣпи къмъ изпълнение на трудната си мисия. На 25-й той завладѣ, послѣ една слаба прѣстрѣлка, Търново, като отхвърли слабия турски гарнизонъ къмъ Османъ Пазаръ. Отъ 25-й до 28-й отряда се съсрѣдоточава въ Търново, като разгѣва частъ отъ своята кавалерия за освѣтление на мѣстността отъ Елена до Севлиево и Плѣвенъ.

*) Една отъ казашкитѣ бригади бѣше и кавказската на полковникъ Тутулмина, която не минава съвсѣмъ Балкана и скоро съвсѣмъ излѣзе отъ състава на Передовия отрядъ, като се включи въ западния отрядъ на генерала Криднеръ.